

ganske simpelt at gøre det muligt at forhandle med de paagældende Foreninger, thi det skal ske gennem deres Bestyrelser.

Christian Rasmussen: Jeg kan vedblivende ikke anerkende de Sammenstillinger, den ærede Ordfører (Blem) har gjort med Hensyn til de Funktionærer og disse Lønningsklasser, han har omtalt. Jeg skal ikke komme videre ind herpaa. Jeg antager, at han vil faa Svar i saa Henseende fra mit Partis Ordfører. Men ogsaa jeg vil gerne paa ny rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, det samme, som jeg tillod mig at rette i Gaar, og det gaar da ud paa følgende: Der er nedsat et Udvalg af de paagældende Funktionærer, hvis Lønforhold skulle tages under Overvejelse af den højtærede Minister nedsatte Kommission. Hvis nu dette Udvalg henvender sig til den nedsatte Kommission for at søge Forhandling med denne om Forholdene eller give Oplysninger om de faktiske Forhold, vil der saa blive taget Hensyn til, hvad der fremsættes af det paagældende Udvalg? Jeg er ganske sikker paa, at Svaret herpaa fra Ministerens Side vil have Betydning for adskillige af de tilstedeværende Medlemmers Afstemning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg troede, det ærede Medlem vidste, at den omtalte Kommission er nedsat af Finansministeren, saaledes at det er ham, et saadant Spørgsmaal maa rettes til. I øvrigt turde det vel være en Selvfølge, at hvad der kommer frem af virkelige Grunde, vil blive taget i Betragtning, hvor som helst de fremlægges.

Wilmann: Tør jeg opfatte dette Svar fra den højtærede Minister saaledes, at man altsaa ikke har kunnet forhandle med Funktionærerne, forinden man har faaet disse Spørgsmaal besvarede?

Christian Rasmussen: Maa jeg opfatte den højtærede Ministers Svar saaledes, at han vil gøre, hvad han formaar for, at man tager Hensyn til det af Funktionærerne nedsatte Udvalg?

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg troede, jeg havde svaret tilstrækkelig tydeligt derpaa.

K. M. Klausen: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen). Han mente, at vort Forslag vedrørende Husleje-godtgørelsen var ikke vidtgaaende nok. Det er meget vanskeligt at gøre de Herrer tilpas. Ministeren klager over, at det er altfor vidtgaaende — ja, han sagde for Resten ogsaa samtidig, at det er ikke vidtgaaende nok — men nu mente det ærede Medlem for Søndervinge, at det ikke er vidtgaaende nok. Der sad Folk omkring paa Landstationerne, som efter vort Forslag vare overladte til Ministerens Skøn, og det vil altsaa bero paa denne Ministers Skøn, om de ville faa noget eller ikke. Og særlig øm var det ærede Medlem over de Folk, som sad ovre paa de jydsk Landstationer. Det er jo meget smukt, at det ærede Medlem tager sig saa varmt af de Smaafolk, der tjene ved de jydsk Landstationer, men naar vi ikke ere vidtgaaende nok, hvorfor har det ærede Medlem da ikke forbedret vort Forslag? Det ærede Medlem kunde jo have stillet et Underændringsforslag — det havde jo staaet ham frit for —, saaledes at han havde været sikker paa at faa de smaa Funktionærer, ogsaa dem derovre ved Søndervinge, med ind under dette Forslag. Men naar det ærede Medlem er saa øm over disse Smaafolk ude paa Landet, hvor var han da henne forleden, da vi fra vor Side rettede Bebrejdelser mod Baneledelsen for, at man f. Eks. ovre i Moselund Station afknappede Landarbejderne 5 Øre i deres Time-løn? Hvor var det ærede Medlem da henne? Da hørte vi ikke hans Røst. Da havde der været en Grund til at træde i Skranken til Fordel for disse Folk.

Saa sagde det ærede Medlem, at vort Forslag er heller ikke demokratisk nok for ham. Han er saadan en udmærket, vidtgaaende Demokrat, og det harmer ham, at det ikke naar til 15de Lønningsklasse, saaledes at de ogsaa kom med. Jeg har flere Gange nævnt Grunden til, at det ikke naar derned, men det ærede Medlem maa ikke have været opmærksom,